

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2019. április 30.*

„Megsemmisítés iránti kereset – Közös halászati politika – Az erőforrások védelme – Az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezmény – A földközi-tengeri kardhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség (TAC) – (EU) 2017/1398 rendelet – A 2017. évre vonatkozó halászati lehetőségek megállapítása – Az Unió kizárólagos hatásköre – A referencia-időszak meghatározása – Az alapvető adatok megbízhatósága – A bírósági felülvizsgálat terjedelme – EUSZ 17. cikk – Az unió érdekeinek kezelése nemzetközi szervezetekben – A viszonylagos stabilitás elve – Alkalmazási feltételek – A visszaható hatály tilalmának elve, a jogbiztonság elve, a bizalomvédelem elve és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve”

A C-611/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2017. október 23-án

az **Olasz Köztársaság** (képviseli: G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili avvocato dello Stato)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: F. Naert és E. Moro, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Spanyol Királyság** (képviseli kezdetben: V. Ester Casas, később: M. J. García-Valdecasas Dorrego, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Moro és A. Stobiecka-Kuik, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, E. Regan, C. Toader (előadó) és C. Lycourgos tanácselnökök, Juhász E., M. Ilešič, J. Malenovský, E. Levits, L. Bay Larsen, P. G. Xuereb, N. Piçarra és L. S. Rossi bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

* Az eljárás nyelve: olasz.

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására tárgyalás és a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetlevelével az Olasz Köztársaság az (EU) 2017/127 rendelet bizonyos halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. július 25-i (EU) 2017/1398 tanácsi rendelet (HL 2017. L 199., 2. o.; helyesbítés: HL 2017. L 238., 55. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

Az ICCAT-egyezmény

- 2 Az 1986. június 9-i 86/238/EGK tanácsi határozattal (HL 1986. L 162., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 1. kötet, 205. o.) az Európai Unió csatlakozott az 1984. július 10-én Párizsban aláírt, az atlanti tonhálélek védelméről szóló nemzetközi egyezmény részes államai meghatalmazottai konferenciájának záróokmányához csatolt jegyzőkönyvvel módosított egyezményhez (a továbbiakban: ICCAT-egyezmény).

A KHP-rendelet

- 3 A közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 354., 22. o.; helyesbítés: HL 2016. L 357., 17. o.; a továbbiakban: KHP-rendelet) (35)–(37) preambulumbekkezdése szerint:

„(35) Tekintettel a halászati ágazat bizonytalan gazdasági helyzetére és bizonyos part menti közösségek halásztól való függésére, a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztásával gondoskodni kell a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásáról, mégpedig oly módon, hogy az elosztáskor az állományok kiszámítható része jusson az egyes tagállamoknak.

(36) A halászati tevékenységek e viszonylagos stabilitásának – az állományok adott időleges biológiai helyzetét figyelembe véve – biztosítania kell és teljes mértékben figyelembe kell vennie azon régiók sajátos szükségleteit, ahol a helyi közösségek különösen függenek a halásztól és a hozzá kapcsolódó tevékenységektől, amint ezt [a Közösségen belüli, 200 mérföldig terjedő halászati övezet 1977. január 1-jei hatállyal történő létrehozásának egyes külső vonatkozásairól szóló,] 1976. november 3-i tanácsi állásfoglalás [(HL 1981. C 105., 1. o.)] és különösen annak VII. melléklete megállapította.

(37) Ezért a viszonylagos stabilitás kifejezést ebben az értelemben kell használni.”

- 4 A KHP-rendelet „Célkitűzések” című 2. cikke az (1) és (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) A közös halászati politikának [KHP] biztosítania kell, hogy a halászati és az akvakultúra-tevékenységek környezeti szempontból hosszú távon fenntarthatóak legyenek, és hogy kezelésük összhangban legyen a gazdasági, a társadalmi és a foglalkoztatási előnyök elérésére irányuló célkitűzésekkel, valamint hogy hozzájáruljanak az élelmiszerellátás biztosításához.

(2) A [KHP] keretében elővigyázatossági megközelítést kell alkalmazni a halászati gazdálkodás vonatkozásában, annak biztosítására törekedve, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet.”

- 5 E rendeletnek a „Halászati lehetőségek” című 16. cikke az (1) bekezdésében kimondja:

„A halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztása során biztosítani kell valamennyi tagállam számára az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását. Az új halászati lehetőségek elosztása során minden tagállam érdekét figyelembe kell venni.”

A 2371/2002 rendelet

- 6 A KHP-rendelet a 48. cikkének megfelelően hatályon kívül helyezte a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletet (HL 2002. L 358., 59. o.; magyar nyelvű különkiadás 4. fejezet, 5. kötet, 460. o.). Ez utóbbi rendeletnek „A halászati lehetőségek elosztása” című 20. cikke kimondta:

„(1) A Tanács – a Bizottság javaslatára többségi szavazattal [helyesen: minősített többséggel] – határoz a fogás és/vagy a halászati erő kifejtés korlátozásairól és a halászati lehetőségek elosztásáról a tagállamok között, valamint az e korlátozásokkal kapcsolatos feltételekről. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy minden tagállam számára viszonylagos stabilitást kell biztosítani a halászati tevékenységben minden állomány és halászati terület [helyesen: halászat] vonatkozásában.

(2) Amikor a Közösség új halászati lehetőségeket hoz létre, a Tanács határoz e lehetőségek elosztásáról, számításba véve minden tagállam érdekeit.

[...]”

A 2017/127 rendelet

- 7 Az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2017. évről történő meghatározásáról szóló, 2017. január 20-i (EU) 2017/127 tanácsi rendeletnek (HL 2017. L 24., 1. o.) „Az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó terület” című ID. melléklete a megtámadott rendelet általi módosítását megelőzően a földközi-tengeri kardhal halászatát illetően kimondta, hogy „[a] földközi-tengeri kardhal [...] tekintetében [az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság] keretében elfogadott teljes kifogható mennyiségek [TAC] nem kerültek elosztásra az ICCAT szerződő felei, együttműködő nem szerződő felei, egyéb jogalanyai vagy halászatot folytató jogalanyai között, így az uniós részesedés nem került meghatározásra”. E melléklet azt is kimondta, hogy az e fajra vonatkozóan az ICCAT által meghatározott TAC évi 10 500 tonnát tesz ki.

A megtámadott rendelet

8 A megtámadott rendelet (9)–(12) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(9) Az [ICCAT] 2016. évi éves ülésén elfogadta a 16-05. számú ajánlást (a továbbiakban: 16-05. számú ajánlás), amely 10 500 tonnában határozza meg a földközi-tengeri kardhalra (*Xiphias gladius*) vonatkozó TAC[-ot], és munkacsoportot hoz létre, annak érdekében, hogy meghatározza a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC igazságos és méltányos elosztási rendszerét, megállapítsa a szerződő felek, együttműködő nem szerződő felek, egyéb jogalanyok vagy halászatot folytató jogalanyok 2017-re érvényes kvótáját, valamint hogy kialakítsa a TAC kezelésére szolgáló mechanizmust.

(10) Az Unió az ICCAT titkárságának címzett 2016. december 23-i levelében megerősítette, hogy 2017. január 1-jétől végrehajtja a 16-05. számú ajánlásban foglalt rendelkezést. Az Unió megerősítette, hogy 2017-től a földközi-tengeri kardhalra vonatkozóan tilalmi időszakot vezet be a 16-05. számú ajánlás 11. pontjának megfelelően a január 1. és március 31. közötti időszakban. Ezért helyénvaló az ilyen tilalmi időszakot a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározásához és elosztásához funkcionálisan kapcsolódó feltételként bevezetni.

(11) A 16-05. számú ajánlás[s]al létrehozott munkacsoport 2017. február 20–22-én ült össze, és elosztási kulcsot, valamint a 2017. évi kvótafelhasználás kezelése tekintetében kompromisszumot javasolt. A kompromisszum részeként az Unió részesedését az ICCAT által meghatározott [TAC] 70,756%-ában rögzítették, amely 2017-ben 7410,48 tonnát tesz ki. Helyénvaló ezért az Unió részesedését az uniós jogban végrehajtani, és kvótákat meghatározni a tagállamok számára. Az elosztás[nak] a 2012 és 2015 közötti referencia-időszak fogási adatain kell alapulni[a].

(12) [A 2017/127] rendeletben előírt fogási korlátok 2017. január 1-jétől alkalmazandók. Ezért indokolt előírni, hogy e [módosító] rendelet fogási korlátokra vonatkozó rendelkezései is az említett naptól legyenek alkalmazandók. E visszamenőleges alkalmazás nem sérti a jogbiztonságnak és a jogszerű elvárások védelmének az elvét, mivel a vonatkozó halászati lehetőségek még nincsenek kimerítve.”

9 E rendelet 1. cikkének 2. pontja értelmében a 2017/127 rendelet ID. melléklete többek között úgy módosul, hogy az e mellékletben foglalt, a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó halászati lehetőségeket tartalmazó táblázat helyébe egy olyan táblázat lép, amely többek között előírja, hogy az e faj vonatkozásában az Unió számára 2017-re megállapított TAC 7410,48 tonnát, Olaszország kvótája pedig 3736,26 tonnát teszi ki.

A jogvita előzményei

10 2016 végéig az ICCAT hatályban lévő ajánlásai a földközi-tengeri kardhal tekintetében csak védelmet biztosító technikai intézkedéseket írtak elő, TAC-ot azonban nem állapítottak meg.

11 Az ICCAT 2016 novemberében tartott éves ülésén folytatott tárgyalásokat követően az ICCAT-egyezmény szerződő felei, együttműködő nem szerződő felei, egyéb jogalanyai vagy halászatot folytató jogalanyai (a továbbiakban: CPC-k) – figyelemmel a Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottság keretében elvégzett legújabb tudományos értékelésekre, amely bizottság az ICCAT egyik szerve – úgy határoztak, hogy a 16-05. számú ajánlással a földközi-tengeri kardhal állománya vonatkozásában új többéves kezelési és védelmi tervet fogadnak el, és 2017-től kezdődően 10 500 tonnában megállapított TAC-ot vezetnek be, amelyet a 2010 és 2015 közötti időszak fogási adatai alapján számolnak ki.

- 12 2017. február 20-án Madridban (Spanyolország) megkezdődtek azon nemzetközi tárgyalások, amelyek keretében az Uniót a Bizottság Tengerügyi és Halászati Főigazgatósága képviselte. E tárgyalások végén a TAC olyan elosztási rendszerének bevezetéséről határoztak, amely a számítás alapjául a földközi-tengeri kardhal 2010 és 2014 közötti időszakra vonatkozó átlagos fogásmennyiségeit veszi figyelembe. E tárgyalások eredményeképpen az Unió 2017-re a 10 500 tonnát kitevő TAC 70,756%-ának megfelelő kvótát kapott.
- 13 2017. április 18-án az elektronikus úton zajló írásbeli eljárás, amely során a CPC-k hivatalosan jóváhagyták e TAC elosztását, lezárult, ami hivatalossá tette azt, hogy a földközi-tengeri kardhal fogása vonatkozásában 2017-re 7410,48 tonnának megfelelő kvótát osztottak ki az Uniónak.
- 14 2017. július 18-án a Bizottság arról értesítette az érintett tagállamokat, hogy a szavazást eljárási jellegű kifogások következtében érvénytelenítették, következésképpen új szavazás megtartására kerül majd sor.
- 15 A Tanács 2017. július 25-én elfogadta a megtámadott rendeletet.
- 16 Ugyanezen a napon egy, a CPC-knek címzett körlevélben az ICCAT titkársága hivatalosan is bejelentette, hogy az eredeti szavazás nem érvényes, és utalt arra, hogy az új szavazás időpontjának megállapítására későbbi időpontban kerül sor. A 2017. augusztus 7-i körlevélben ezen időpontot eredetileg szeptember 2-ában állapították meg, majd ezt követően a határozatképesség hiánya miatt október 2-ára halasztották.
- 17 Végül 2017. október 9-én egy új körlevélben az ICCAT titkársága közölte a CPC-kkel, hogy a határozatképességet elérték, és hogy következésképpen a TAC elosztására vonatkozó megállapodást, amint azt a madridi nemzetközi tárgyalások eredményeképpen kialakították, véglegesen jóváhagyták.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 18 Az Olasz Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott rendeletet, és különösen annak (9)–(12) preambulumbekzdését, 1. cikkének 2. pontját, amennyiben az a 2017/127 rendelet ID. mellékletét módosítja, valamint a megtámadott rendelet mellékletének 3. pontját, és
 - kötelezze a Tanácsot a költségek viselésére.
- 19 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen utasítsa el a keresetet;
 - másodlagosan, amennyiben a megtámadott rendeletet a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó részében megsemmisítené, mondja ki, hogy e rendelkezések joghatásai fennmaradnak, és
 - kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.
- 20 A 2018. január 26-i, illetve a 2018. február 26-i határozatban a Bíróság megengedte a Spanyol Királyság és a Bizottság beavatkozását a Tanács kérelmeinek támogatása végett.
- 21 2018. augusztus 20-i kérelmében az Olasz Köztársaság az Európai Unió Bírósága alapokmánya 16. cikkének (3) bekezdése alapján kérte a jelen ügy nagytanács elé utalását.

A keresetről

A 86/238 határozat 1. cikkének megsértésére alapított, első jogalapról

A felek érvei

- 22 Az Olasz Köztársaság szerint a megtámadott rendelet jogellenes, mert a Tanács úgy tekintette, hogy köteles e rendeletet elfogadni, mivel ezen intézményt kötelezi a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC-nak a CPC-k közötti elosztására vonatkozóan az ICCAT keretében elfogadott határozat. Márpedig a megtámadott rendelet elfogadásának időpontjában ilyen kötelezettség nem állt fenn, mivel az ezen elosztást jóváhagyó, 2017. áprilisi szavazást az ICCAT ugyanezen év júliusában megsemmisítette, és a Bizottság tudott e körülményről, mivel erről a 2017. július 18-i jegyzékben tájékoztatta a tagállamokat. Ebből következik, hogy a 2017/127 rendeletnek bizonyos halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. július 3-i tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatában (COM(2017) 356 final, a továbbiakban: rendeletjavaslat) a Bizottság nem létező nemzetközi kötelezettségre utalt, amely ennélfogva nem köthette a Tanácsot.
- 23 A Tanács, mivel a megtámadott rendeletet e téves előfeltevés alapján fogadta el, megsértette a 86/238 határozatot, és azon nemzetközi jogi aktusokat, amelyekre e határozat utal. Az ICCAT szabályszerűen jóváhagyott határozatának hiányában ugyanis az Unió egyáltalán nem volt köteles arra, hogy olyan javaslatoknak tegyen eleget, amelyek jóváhagyása még folyamatban volt. Egyébiránt az Olasz Köztársaság megjegyzi, hogy e rendelet (11) preambulumbekzdése nem az ICCAT által szabályszerűen jóváhagyott elosztásra utal, hanem csupán a munkacsoport 2017. február 20–22-i ülésén kidolgozott elosztási javaslatra.
- 24 A Tanács azzal érvel, hogy az ICCAT-on belül a CPC-k között igenis létezett megállapodás a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC elosztását illetően. Noha e megállapodás hivatalos elfogadására végül csak 2017 októberében került sor, semmi nem utal arra, hogy e határidő kihátással lett volna ezen elosztás tartalmára, mivel az ICCAT végleges határozata ugyanazon elosztást vette át. Ezenkívül, ha a Tanács előbb megvárta volna az ICCAT-on belüli e hivatalos megállapodást, és csak ezt követően állapította volna meg a megtámadott rendeletben említett halászati lehetőségeket, az Unió valamennyi halásza bizonytalan helyzetbe került volna, amely 2017 végéig is eltarthatott volna. Ezen intézmény tehát jogszerűen támaszkodhatott ezen elosztásra még azt megelőzően, hogy azt az ICCAT hivatalosan elfogadta volna, és még azt megelőzően, hogy az Uniót kötötte volna az ICCAT határozata.
- 25 Az említett intézmény egyébiránt megjegyzi – és e tekintetben a Spanyol Királyság is csatlakozik hozzá a beavatkozási beadványában –, hogy az Unió csak akkor sértette volna meg az ICCAT-egyezményből és a 86/238 határozatból eredő kötelezettségeit, ha úgy állapította volna meg a halászati lehetőségeket, hogy túllépi az ICCAT által az Unió számára nyújtott halászati lehetőségeket, amiről nincs szó.

A Bíróság álláspontja

- 26 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik „a közös halászati politika keretében” „a tengeri biológiai erőforrások megőrzése” területén.
- 27 Hozzá kell tenni továbbá, hogy a halászat területén az uniós jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amely megfelel az EUMSZ 40–EUMSZ 43. cikk által számára biztosított politikai hatásköröknek. Következésképpen az uniós bíróság által végzett felülvizsgálatnak arra kell korlátozódnia, hogy a szóban forgó intézkedés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát, nem történt-e hatáskörrel való visszaélés, vagy hogy e jogalkotó nem lépte-e túl nyilvánvalóan mérlegelési jogkörének

határait. Ugyanis az e területen hozott intézkedésnek az említett jogalkotó által követni szándékozott célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet csak hatással az ilyen intézkedés jogszerűségére (lásd ebben az értelemben: 2011. március 17-i AJD Tuna ítélet, C-221/09, EU:C:2011:153, 80. és 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 28 E tekintetben nem lehet azzal érvelni, hogy a Tanács egy, az ICCAT keretében elfogadott, jogilag kötelező határozat miatt azt hitte, hogy köteles a megtámadott rendeletet elfogadni, mivel e rendelet (11) preambulumbekzdése nem utal ilyen határozatra, hanem csak a munkacsoport 2017. február 20–22-i ülésén kidolgozott elosztási javaslatra, amint erre egyébiránt az Olasz Köztársaság maga is rámutat. E preambulumbekzdésből így kitűnik, hogy a Tanács anticipálni kívánta a TAC-nak a CPC-k közötti elosztására vonatkozó határozat ICCAT általi hivatalos elfogadását.
- 29 Egyébiránt azon körülményre tekintettel, hogy a megtámadott rendelet által szabályozott terület az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, és az uniós jogalkotó e területen széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, semmiképpen nem volt szükséges az, hogy a Tanács megvárja az ICCAT jogilag kötelező határozatának hivatalos elfogadását, mielőtt elosztja a tagállamok között a halászati kvótákat. Mivel ugyanis e kvóták meghatározása a Tanács hatáskörébe tartozik, ezen intézmény elfogadhatja azokat.
- 30 Ebből következik, hogy noha nem vitatott, hogy a megtámadott rendelet elfogadásának napjáig az ICCAT még nem hozott határozatot, e körülmény nem akadályozza meg a Tanácsot – egy olyan területen, ahol széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik – abban, hogy meghozza azon intézkedéseket, amelyeket a KHP célkitűzéseinek megvalósításához elengedhetetlennek tart (lásd analógia útján: 2017. január 11-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-128/15, EU:C:2017:3, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Mindenesetre, amint azt a Tanács és a Spanyol Királyság is helyesen megjegyzi, a Tanács csak akkor sértette volna meg a 86/238 határozatból eredő kötelezettségeket, ha úgy állapította volna meg a halászati lehetőségeket, hogy túllépi az ICCAT által az Unió számára nyújtott halászati lehetőségeket, amiről a jelen ügyben nincs szó.
- 32 Következésképpen az Olasz Köztársaság által felhozott első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A megtámadott rendelet indokolásának hiányára alapított, második és ötödik jogalapról

A felek érvelése

- 33 E jogalappal, amelyeket együtt kell megvizsgálni, az Olasz Köztársaság azzal érvel, hogy amennyiben meg kellene állapítani, hogy a Tanács a megtámadott rendeletet nem azért fogadta el, mert arra köteles volt, hanem a saját hatáskörében eljárva tette ezt, e rendeletet az indokolási kötelezettség megsértésével fogadta el.
- 34 Ezzel kapcsolatban e tagállam először is azzal érvel, hogy a viszonylagos stabilitás elvére figyelemmel a Tanácsnak megfelelően meg kellett volna indokolnia az uniós halászok érdekeit azáltal ért sérelmet, hogy a Tanács elfogadta azt, hogy az ICCAT-n belül úgy határoztak, hogy az Unió a TAC-ból 70,756%-ban részesedjen, noha a 2010 és 2014 közötti időszakban a földközi-tengeri kardhal e halászok összességének betudható fogásai a kifogott mennyiség legalább 75%-át elérték. Márpedig a megtámadott rendelet e tekintetben semmilyen indokolást nem tartalmaz, mivel az említett rendelet (11) preambulumbekzdése csupán arra utal, hogy helyénvaló „az Unió részesedését az uniós jogban végrehajtani, és kvótákat meghatározni a tagállamok számára”.

- 35 Továbbá, mivel az ICCAT, amikor a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában 2017-re 10 500 tonnában állapította meg a TAC-ot, e faj halászatának a 2010 és 2014 közötti időszakra vonatkozó fogási adataira támaszkodott, a Tanácsnak – mivel az volt a kinyilvánított szándéka, hogy az ICCAT határozatait az uniós jogba átültesse – úgy kellett volna meghatároznia az Unió e TAC-ból való részesedésének, azaz a 7410,48 tonnának a tagállamok közötti elosztását, hogy az ugyanezen évek során az egyes tagállamok által kifogott mennyiségeket veszi alapul. Ebből következik, hogy a megtámadott határozatot, amennyiben az a (11) preambulumbekzdésében kimondja, hogy a referencia-időszakot a 2012 és 2015 közötti időszak jelenti, az indokolási kötelezettség megsértése jellemzi.
- 36 Végül a megtámadott rendelet nem fejt ki azt, hogy az uniós jogalkotó miért kizárólag ez utóbbi referencia-időszakot tekintette „megbízhatónak”, noha az ICCAT-n belüli tárgyalások során a Bizottság egyetértésével a 2010 és 2014 közötti időszakot fogadták el.
- 37 A Tanács szerint az Olasz Köztársaság által a második és ötödik jogalapjának alátámasztására előadott érvek nem a megtámadott rendelet indokolásának hiányát bizonyítják, hanem részben érdemben vitatják e rendeletet. Ezen érveket ennyiben hatástalanoknak kell tekinteni. Mindenesetre a keresetlevélből és annak mellékleteiből egyértelműen kitűnik, hogy az Olasz Köztársaság teljes mértékben tudott azon tárgyalások összességéről, amelyek eredményeképpen a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában megállapított 10 500 tonnát kitevő TAC-ból az Uniónak 2017-re 7410,48 tonnás részesedést állapítottak meg, majd e részesedést a tagállamok között elosztották, és hogy e tagállam ismerte e részesedés megállapításának és elosztásának indokait.
- 38 A Spanyol Királyság kifejti, hogy az Olasz Köztársaság valószínűleg azért nem ért egyet az Unió e TAC-ból való részesedésének megállapításával, mert annak következtében összességében csökkentek az Uniónak biztosított halászati lehetőségek, és ez konkrétan az Olasz Köztársaság számára sérelmet jelent. E tagállam viszont nem érvelhet eredményesen azzal, hogy az ICCAT e határozata nem tartalmaz indokolást, mivel a megtámadott rendelet preambulumbekzdései tartalmazzák az annak alapjául szolgáló előfeltevéseket.

A Bíróság álláspontja

- 39 Második és ötödik jogalapjával az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy a Tanács a megtámadott rendeletet az indokolási kötelezettség megsértésével hozta, mivel egyrészt abban nem fejtette ki, hogy milyen okokból fogadta el azt, hogy az Unió halászati lehetőségeit a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában 10 500 tonnában megállapított TAC 7410,48 tonnának megfelelő részére korlátozzák, noha az ICCAT e TAC-ot a 2010 és 2014 közötti időszakra hivatkozva állapította meg, és ezen időszakban a földközi-tengeri kardhal uniós halászok általi fogásai százalékban kifejezve nagyobb részt tettek ki, és másrészt az említett rendelet nem fejt ki kifejezetten, hogy az e 7410,48 tonnából az egyes tagállamoknak biztosított részesedést miért állapították meg a 2012 és 2015 közötti időszakra vonatkozó fogási mennyiségek alapján, jelentős sérelmet okozva ezáltal az Olasz Köztársaságnak.
- 40 Először is a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében megkövetelt indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Nem követelmény, hogy az indokolás minden releváns ténybeli és jogi elemre kitérjen, mivel azon kérdést, hogy a jogi aktus indokolása megfelel-e az említett EUMSZ 296. cikk második bekezdésében foglalt követelményeknek, nem csupán szövege, hanem összefüggései, valamint az érintett területre vonatkozó jogszabályok összessége alapján kell eldönteni (2011. március 17-i AJD Tuna ítélet, C-221/09, EU:C:2011:153, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 41 Ez különösen igaz akkor, amikor a tagállamok közvetlenül részt vettek a vitatott jogi aktus kidolgozásának folyamatában, így ismerik az e jogi aktus alapjául szolgáló indokokat (2001. október 25-i Olaszország kontra Tanács ítélet, C-120/99, EU:C:2001:567, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 42 Ennélfogva az indokolási kötelezettség terjedelme az adott jogi aktus jellegétől függ, és az általános hatályú aktusok esetében az indokolás korlátozódhat egyrészt az aktus meghozatalához vezető helyzet egészének, másrészt az elérendő általános céloknak a megjelölésére. Ebben az összefüggésben a Bíróság már kimondta többek között, hogy a különböző kiválasztott technikai megoldások tekintetében túlzás lenne külön indokolást megkövetelni, ha a vitatott jogi aktusból kitűnik az intézmény által követett cél lényege (2018. november 22-i Swedish Match ítélet, C-151/17, EU:C:2018:938, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 A jelen ügyben hangsúlyozni kell egyrészt, hogy a megtámadott rendelet (9)–(11) preambulumbekzdéséből kitűnik azon összefüggések, amelyekre tekintettel megállapították az Unió TAC-ból való részesedését és annak a tagállamok közötti elosztását, kifejezetten utalva az ICCAT munkacsoportja keretében annak érdekében végzett munkára, hogy kidolgozzák a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC igazságos és méltányos elosztási rendszerét, valamint utalva az Unió azon kötelezettségvállalására, hogy a 2017-re vonatkozó ezen elosztást illetően alkalmazza az ICCAT keretében kialakított kompromisszum eredményét.
- 44 Másrészt az Olasz Köztársaság, amint az eljárási irataiból kitűnik, közvetlenül részt vett a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában 7410,48 tonnában megállapított TAC meghatározására és elosztására vonatkozó döntéshozatali eljárásban mind az ICCAT-on belül, mind pedig – ezen, tonnában kifejezett mennyiség tagállamok közötti elosztását illetően – az Unión belül. Ezen eljárás különböző szakaszai során, különösen 2017 februárja és áprilisa között az olasz küldöttségnek ezenkívül lehetősége volt arra, hogy kifejezze a tervezett elosztási kulcsok meghatározásával kapcsolatos aggodalmait.
- 45 Az ICCAT keretében folytatott tárgyalásokat illetően, amint arra a jelen ítélet 12. pontja rámutatott, a TAC-nak a földközi-tengeri kardhal halászatával foglalkozó munkacsoport keretében 2017-ben Madridban (Spanyolország) folytatott megbeszélések eredményeképpen elfogadott elosztási rendszeréből kitűnik, hogy az Olasz Köztársaság tudott arról, hogy a többi CPC-vel folytatott megbeszélések eredményeképpen megállapított, tonnában kifejezett mennyiség nagyon megközelíti a földközi-tengeri kardhal uniós halászok által korábban kifogott mennyiségét, és hogy az e tonnában kifejezett mennyiségnek az e korábbi statisztikai adatoktól néhány százalékponttal való eltérését az ICCAT által figyelembe vett más kritériumok indokolták, többek között a CPC-k által a múltban a halászat kezelése érdekében tett erőfeszítések, ideértve bizonyos esetekben az ICCAT által előírtaktól szigorúbb szabályok alkalmazását, valamint a társadalmi-gazdasági megfontolásokat.
- 46 Ami az Unió e TAC-ból való részesedésének a tagállamok közötti elosztását illeti, az Olasz Köztársaság ezen elosztás indokait és módszerét is ismerte. Így konkrétan azzal kapcsolatosan, hogy a referencia-időszakból kizárták a 2010-es és 2011-es évet, magából a keresetlevélből kitűnik, hogy az Olasz Köztársaságot tájékoztatták az ezen időszakra vonatkozó számadatok vitatásával kapcsolatos megbeszélésekről, mivel ezen adatokat a szabálytalan fogásokra utaló valószínűsítő körülmények miatt nem tekintették megbízhatóknak, és e tagállam a Bizottságnak 2017 áprilisában küldött levélben nyilvánította, hogy ezzel nem ért egyet.
- 47 E körülmények között az Olasz Köztársaság nem állíthatja azt, hogy nem tudott azokról az okokról, amelyek e döntéshozatali eljárásokat és ennélfogva a megtámadott rendelet elfogadását befolyásolták.
- 48 Másodszor, mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet meg kell különböztetni az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi

jogszerűségére vonatkozik (2011. március 17-i AJD Tuna ítélet, C-221/09, EU:C:2011:153, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és mivel az Olasz Köztársaság által a második és az ötödik jogalap alátámasztására előadott érvek közül néhány érv nem a megtámadott rendelet indokolásának vitatására irányul, hanem a referencia-időszak megválasztásának megalapozottságára, az említett érvek a hatodik jogalap keretében kerülnek megvizsgálásra.

49 Ebből következik, hogy a második és az ötödik jogalaprak nem lehet helyt adni.

Az arányosság elvének megsértésére és a tények téves értékelésére alapított, hatodik jogalapról

A felek érvelése

- 50 Az Olasz Köztársaság arra hivatkozik, hogy amennyiben azt, hogy az uniós jogalkotó a megtámadott rendelet (11) preambulumbekzdésében foglaltak szerint úgy döntött, hogy a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó halászati lehetőségek érintett tagállamok közötti elosztásának meghatározása érdekében a 2012 és 2015 közötti referencia-időszakot veszi figyelembe, indokolja az a körülmény, hogy az e faj ezen évek során való halászatával kapcsolatos fogási adatokat Olaszországot illetően érvénytelenítették, e határozatot egyrészt az arányosság elvének nyilvánvaló megsértése jellemzi. Ugyanis, noha jogszerűnek tűnik a kvóta tagállamok közötti elosztását abban az értelemben megbízható korábbi fogási adatokra alapozni, hogy ezen adatok a „jogszerű” fogásokra korlátozódnak, az a tény, hogy a referencia-időszakból teljes mértékben kizárnak két évet, aránytalan, mivel azzal a következménnyel jár, hogy ezen időszak vonatkozásában teljesen kizárják a jogszerű fogásokat. Másrészt azon előfeltevés, miszerint a 2010-re és 2011-re vonatkozó adatok megbízhatatlanok voltak, mivel magukban foglalták a szabályos és szabálytalan fogásokat is, téves, mivel ezen adatokat mind a Bizottság, mind az ICCAT elfogadta.
- 51 A Tanács azzal érvel, hogy mivel nem létezik valamely konkrét időszak figyelembevételére vonatkozó kötelezettség, és mivel a 2010-es és 2011-es évet valamennyi érintett tagállam esetében kizárták, az arányosság kérdése ezen évek vonatkozásában nem merül fel. Továbbá nehéz meghatározni a földközi-tengeri kardhal ezen években megvalósult fogásainak jogszerű részét és jogellenes részét. Végül a fogások bizonyos stabilitását feltételezve, a 2010-ben és 2011-ben megvalósult fogások jogszerű része minden bizonnyal nem tér el alapvetően a következő évek jogszerű fogásaitól. Mivel a következő éveket figyelembe vették, az eredmény alapvetően nem lehet más. Az arányosság elve tehát nem sérült.
- 52 Ezen intézmény egyébiránt megjegyzi, hogy a 2009. október 29-i Bizottság kontra Olaszország ítéletben (C-249/08, nem tették közzé, EU:C:2009:672) a Bíróság kimondta, hogy az Olasz Köztársaság megsértette az uniós jogból eredő kötelezettségeit, különösen mivel nem ellenőrizte, vizsgálta és felügyelte kielégítően a halászati tevékenység gyakorlását, különös tekintettel az eresztőháló fedélzeten tartására és használatára vonatkozó rendelkezések betartására, és mivel nem felügyelte kielégítően azt, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak az eresztőháló fedélzeten tartására és használatára vonatkozó uniós jogot megsértő személyekkel szemben. Ezen ítélet ellenére pontos és egybehangzó valószínűsítő körülmények utalnak arra, hogy e kötelezettségszegések 2010-ig, illetve 2011-ig tartottak.
- 53 A Spanyol Királyság megjegyzi, hogy az a körülmény, hogy az ICCAT az Uniónak a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC-ból való részesedésének megállapítása érdekében a 2010 és 2014 közötti időszakot vette figyelembe referencia-időszakként, nem kötelezte arra a Tanácsot, hogy a kvótáknak az egyes tagállamok közötti elosztása érdekében ugyanezen időszakra támaszkodjon. Egyébiránt az Olasz Köztársaság hallgat azzal kapcsolatban, hogy a felségvizein 2010-ben és 2011-ben a földközi-tengeri

kardhal halászatát illetően a fogások emelkedése volt megfigyelhető olyan jogellenes eszközök használatából adódóan, mint például az eresztőhálók, ami miatt a Bizottság jogsértési eljárást indított, majd e tagállamnak ezen okból az említett évekre vonatkozóan felszólító levelet küldött.

A Bíróság álláspontja

- 54 Hatodik jogalapjával az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy a Tanács megsértette az arányosság elvét, és tévesen értékelt a tényeket, mivel az Unió vonatkozásában 2017-re megállapított TAC tagállamok közötti elosztásakor a földközi-tengeri kardhal tekintetében a 2012 és 2015 közötti referencia-időszak fogási adatait vette figyelembe a számítás alapjául, kizárva ezáltal a 2010-es és 2011-es évet.
- 55 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények aktusai ne haladják meg a szóban forgó szabályozás által kitűzött jogszerű célok elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, mivel több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó jellegűt kell választani, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő célokkal (2017. január 11-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-128/15, EU:C:2017:3, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ezen elv alkalmazása körülményeinek bírósági felülvizsgálata esetén, tekintettel az uniós jogalkotónak a közös halászati politika területén fennálló széles mérlegelési jogkörére, az e tárgyban hozott intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által követni szándékozott célra nyilvánvalóan alkalmatlan jellege lehet csak hatással az ilyen intézkedés jogszerűségére. Így nem az a kérdés, hogy az uniós jogalkotó által alkalmazott intézkedés volt-e az egyetlen vagy a lehető legjobb, hanem hogy az nyilvánvalóan alkalmatlan volt-e (2006. március 23-i Unitymark és North Sea Fishermen’s Organisation ítélet, C-535/03, EU:C:2006:193, 57. és 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. január 11-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-128/15, EU:C:2017:3, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Ezenkívül a Bíróság már kimondta, hogy a Tanácsnak összetett gazdasági helyzetet kell értékelnie, amikor meghatározza a TAC-okat és elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között, és ennek során széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Ilyen körülmények között a Tanács diszkrecionális jogköre nem kizárólag a meghozandó rendelkezések jellegének és hatályának a meghatározására vonatkozik, hanem bizonyos mértékig az alapvető adatok megállapítására is. E hatáskör gyakorlásának felülvizsgálatakor a bíróságnak annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy nem történt-e nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés, illetve hogy az érintett hatóság nem lépte-e túl nyilvánvalóan mérlegelési jogkörének határait (2017. január 11-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-128/15, EU:C:2017:3, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 A jelen ügyben e széles mérlegelési jogkörre tekintettel az a körülmény, hogy az ICCAT a 2010 és 2014 közötti időszakot vette figyelembe referencia-időszakként az Unió földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC-ból való részesedésének megállapításakor, nem kötelezte a Tanácsot arra, hogy ugyanezen időszakot vegye figyelembe a kvótáknak az egyes érintett tagállamok közötti elosztásakor.
- 59 Egyébiránt nem vitatott, hogy a Bíróság a 2009. október 29-i Bizottság kontra Olaszország ítéletben (C-249/08, nem tették közzé, EU:C:2009:672) már megállapította, hogy az 1993 és 2005 közötti időszakban az Olasz Köztársaság a területén, valamint a felségterületéhez vagy a joghatósága alá tartozó vizeken lényegében elmulasztotta kielégítően ellenőrizni, vizsgálni és felügyelni a halászati tevékenység gyakorlását, különös tekintettel az eresztőhálók fedélzeten tartására és használatára vonatkozó rendelkezések betartására, és nem felügyelte kielégítően azt, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak az eresztőhálók fedélzeten tartására és használatára vonatkozó uniós jogot megsértő személyekkel szemben, különösen az említett jogsértőkkel szembeni elrettentő szankciók alkalmazásával. Következésképpen annak ellenőrzése érdekében, hogy az Olasz Köztársaság az ezen ítéletben foglaltakat teljesíti-e, a 2010-re és 2011-re vonatkozó fogások a Bizottság által elvégzett

további vizsgálatok tárgyát képezték. Ezekből kitűnt, hogy az említett ítéletben megállapított kötelezettségzegések az ítélet kihirdetését követő időszakban is fennálltak. E vizsgálatok alapján a Bizottság 2011-ben az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján újabb jogsértési eljárást indított, amely során a Bizottság többek között felszólító levelet küldött az Olasz Köztársaságnak 2011 szeptemberében. A Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik továbbá, hogy a Bizottság 2012-ben és 2013-ban azért végzett újabb helyszíni vizsgálatokat, hogy ellenőrizze az e tagállam által ezen eljárás keretében annak érdekében adott garanciákat, hogy javítsa az eresztőhálók használatát és tartását tiltó szabályozás betartásának felügyeletét és ellenőrzését. E helyszíni vizsgálatok során azonban nem derült fény e szabályozás újabb megsértésére, és az eljárást 2014-ben lezárták.

- 60 Ennélfogva azon körülmény ellenére, hogy a Bíróság az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján nem állapította meg, hogy az Olasz Köztársaság 2010-ben és 2011-ben nem tette meg a 2009. október 29-i ítéletben (C-249/08, nem tették közzé, EU:C:2009:672) foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, az előző pontban említett körülmények azzal járnak, hogy a Tanács nem lépte túl az e területen rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkörét, amikor úgy vélte, hogy a szabálytalanságokra utaló valószínűsítő körülmények érintik az említett évek fogási adatait, és ennélfogva úgy döntött, hogy az Unió számára 2017-re vonatkozóan megállapított TAC tagállamok közötti elosztásakor nem veszi figyelembe ezen adatokat.
- 61 Végül a 2010-es és 2011-es év kizárására vonatkozó kifogások önmagukban nem kérdőjelezhetik meg a Tanács azon döntésének jogszerűségét, hogy a 2012 és 2015 közötti időszakot veszi figyelembe, mivel az Olasz Köztársaság nem hivatkozott olyan évrre, amely alkalmas lett volna annak bizonyítására, hogy ezen időszak önmagában nyilvánvalóan alkalmatlan a kvóták egyes érintett tagállamok közötti elosztására.
- 62 Ebből következik, hogy a Tanács által annak érdekében kiválasztott referencia-időszak, hogy a 2017-es évre meghatározza az Unió TAC-ból való részesedésének a tagállamok közötti elosztását, nem tekinthető nyilvánvalóan alkalmatlannak.
- 63 A fentiek összességére figyelemmel a hatodik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUSZ 17. cikknek és a KHP-rendelet 16. cikkének, valamint a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított, harmadik és nyolcadik jogalapról

A felek érvelése

- 64 E jogalpok keretében, amelyeket együttesen kell megvizsgálni, az Olasz Köztársaság először is úgy véli, hogy a megtámadott rendelet sérti az EUSZ 17. cikket. E rendelet ugyanis figyelmen kívül hagyja az Unió közös érdekét, mivel mind a Bizottság, mind a Tanács arra hivatkozik, hogy az ICCAT keretében „kompromisszumot” értek el, azonban egyik intézmény sem fejt ki, hogy az Uniónak milyen előnye származik abból, hogy a földközi-tengeri kardhalat illetően elfogadták az Unió halászati lehetőségeinek drasztikus csökkentését. Márpedig egy kompromisszum léte szükségképpen azt feltételezi, hogy valamely tekintetben lemondanak egy előnyről annak érdekében, hogy más tekintetben előnyt szerezzenek. A jelen ügyben az említett rendelet nem kompromisszumnak, hanem az Unió érdekei egyoldalú feláldozásának eredményeképpen született.
- 65 Másodszor az Olasz Köztársaság azzal érvel, hogy a viszonylagos stabilitásnak a KHP-rendelet 16. cikkében foglalt és ugyanezen rendelet (35)–(37) preambulumbekzdésében meghatározott különös elvét az jelen ügy körülményei között alkalmazni kell. Márpedig ezen elvből az következik, hogy amikor valamely halfaj és a jövőbeli halászati lehetőségek védelme érdekében kvótát állapítanak meg, figyelembe kell venni azt, hogy az e faj halászatától különösen függő közösségek általában véve bizonytalan gazdasági helyzetben vannak. Ennek érdekében egyensúlyt kell kialakítani az említett faj

halászatának az állomány helyreállításának elősegítése érdekében történő korlátozásának szükségessége, valamint az e korlátozások által jelentett társadalmi-gazdasági problémák között, amire a jelen ügyben a földközi-tengeri kardhal tekintetében egyáltalán nem került sor. Ráadásul, mivel egyszerre csökkentették az egyes tagállamok vonatkozásában megállapított korábbi részesedést és vezették be a 10 500 tonnát kitevő TAC-ot, valamint új kötelező kvótát, a halászokat teljesen megfosztották annak lehetőségétől, hogy termelésük ezen általános korlátot túllépje, így nélkülözhetetlen lett volna az, hogy az Unió halászati ágazata vonatkozásában legalább a korábban elért mértéket fenntartsák.

- 66 Harmadszor az Olasz Köztársaság szerint sérült a megfelelő ügyintézés elve, mivel egy olyan hátrányt okozó jogi aktust, mint a megtámadott rendelet, nem lehetett volna elfogadni olyan alapos technikai értékelés nélkül, amely bizonyítja, hogy kizárólag a 2012 és 2015 közötti időszak referencia-időszakként való figyelembevétele tudta lehetővé tenni az Unió TAC-ból való részesedésének megbízható adatok alapján való elosztását, és ennél fogva az ebből adódóan az Olasz Köztársaságot érő sérelem elkerülhetetlen volt.
- 67 A Tanács szerint először is, noha igaz, hogy az Uniónak érdeke, hogy kizárólag a referencia-időszak fogási adatait vegyék figyelembe e fogások jogszerűségétől vagy más releváns tényezőktől függetlenül, az ICCAT munkacsoportja ezenkívül más tényezőket is figyelembe vett. E tekintetben az ICCAT által elfogadott helyreállítási terv kifejezett utalást tartalmaz a társadalmi-gazdasági következményekre. Figyelembe kell venni azt is, hogy a földközi-tengeri kardhal állományának helyreállítása jelenti a legjobb eszközt arra, hogy a jövőre nézve biztosítsák a fenntartható és jövedelmező halászatot.
- 68 Továbbá a viszonylagos stabilitás elvét illetően ezen intézmény a Spanyol Királysághoz és a Bizottsághoz hasonlóan úgy véli, hogy a KHP-rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében foglalt két mondat két különböző helyzetre vonatkozik. Az első mondat ugyanis a már létező halászati lehetőségekre vonatkozó viszonylagos stabilitás elvét rögzíti. A második mondat azonban az új halászati lehetőségek elosztására vonatkozik. Amennyiben új lehetőségekről döntenek, először is minden egyes tagállam érdekét figyelembe véve meg kell állapítani egy elosztási kulcsot. Egyébiránt ezen elv a halászati lehetőségek tagállamok közötti elosztására vonatkozik, nem pedig e lehetőségeknek az Unió és más felek közötti elosztására. Így az említett elv a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 69 Végül a Tanács, mivel a referencia-időszak meghatározását illetően széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, egyáltalán nem volt köteles annak bizonyítására, hogy a választott időszak az egyetlen olyan időszak, amely lehetővé tette az Unió TAC-ból való részesedésének a különböző tagállamok közötti, megbízható adatok alapján való elosztását, hanem legfeljebb azt kellett bizonyítania, hogy ezen időszak választása lehetővé teszi e célkitűzés elérését.
- 70 A Spanyol Királyság álláspontja szerint kellően kifejtésre kerültek a 2012 és 2015 közötti időszak referencia-időszakként való választásának indokai, valamint a 2010-es és 2011-es év ennek megfelelő kizárása is, és az Olasz Köztársaság nem bizonyította, hogy a Tanács figyelmen kívül hagyta volna mérlegelési jogkörének korlátait, vagy visszaélt volna hatáskörével.
- 71 A Bizottság előadja, hogy e tárgyalások keretében egyáltalán nem mondott le egyoldalúan az Unió érdekeiről, és hogy nem tekinthető úgy, hogy a rendeletjavaslat sérti az Unió érdekeit. Ellenkezőleg, ezen intézmény úgy véli, hogy az EUSZ 17. cikkben foglalt kötelezettségnek megfelelően kellően előmozdította az Unió általános érdekét azáltal, hogy az ICCAT keretében folytatott tárgyalásokat a kapott felhatalmazásnak megfelelően, továbbá az Unió mindenek felett álló érdekeire figyelemmel folytatta le, amelyek közé tartozott többek között a földközi-tengeri kardhal állományának lehető leggyorsabb helyreállítása.
- 72 Válaszában az Olasz Köztársaság azt a körülményt hangsúlyozza, hogy a KHP-rendelet 16. cikkét összességében kell értelmezni, és hogy noha a már létező halászati lehetőségeket kizárólag a viszonylagos stabilitás elve határozza meg, ezen elvnek más érdekekkel összhangban kell érvényesülnie akkor, ha új halászati lehetőségekről döntenek.

73 Viszónvázában a Tanács kifejti, hogy a TAC bevezetésének időpontjában kell meghatározni először is egy felosztási kulcsot minden egyes tagállam érdekére figyelemmel. A TAC bevezetése tehát kétségtelenül a KHP-rendelet 16. cikke értelmében vett „új halászati lehetőségek” elosztásával jár. Ezen intézmény hozzáteszi egyébiránt, hogy mivel a halászati lehetőségnek az Unió és harmadik országok közötti elosztása az ezen országokkal kötött megállapodástól függ, lehetetlen a viszonylagos stabilitás elvét, amely az Unión belül érvényesül, az Unió külső kapcsolataira is alkalmazni. A Tanács úgy véli, hogy ezen elv nem alkalmazható sem a halászati lehetőségeknek az ICCAT-on belül az Unió és a többi CPC közötti elosztására, sem egy új TAC bevezetésekor e lehetőségeknek az Unión belül a tagállamok közötti elosztására.

A Bíróság álláspontja

74 Először is az EUSZ 17. cikk megsértését illetően emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés (1) bekezdése kimondja, hogy a Bizottság előmozdítja az Unió általános érdekeit, és ennek érdekében megteszi a megfelelő kezdeményezéseket, és hogy a Szerződésekben meghatározott feltételek szerint koordinatív, végrehajtó és igazgatási feladatokat lát el.

75 A KHP-rendelet 2. cikkének megfelelően a halászati ágazatban az Unió érdeke különösen az, hogy biztosítsa a tengeri biológiai erőforrások és a tengeri környezet fenntartható kiaknázását és kezelését, továbbá megőrzését annak érdekében, hogy a halállományokat fokozatosan helyreállítsák és a maximális fenntartható hozamot előállítani képes biomasszaszint felett tartsák. E célkitűzéseket az Unió többek között úgy kívánja elérni, hogy a Tanács a Bizottság javaslatára a halászati lehetőségek megállapításával és elosztásával kapcsolatos intézkedéseket fogad el, amely intézkedések közé tartozik a 2017/127 rendelet és a megtámadott rendelet is.

76 E célkitűzések követését figyelembe kell venni az Uniónak a halászat területén fennálló külső kapcsolatai keretében, azaz a regionális szervezeteken belül folytatott tárgyalások során is. Erről van szó akkor, amikor az Uniónak az ICCAT-on belül folytatott tárgyalások keretében kell kinyilvánítania álláspontját, amely szervezet feladata olyan intézkedések meghozatala, amelyek az illetékessége alá tartozó földrajzi területen lehetővé teszik a halászati erőforrások hosszú távú megőrzésének és fenntartható kiaknázásának biztosítását.

77 A jelen ügyben rá kell mutatni egyrészt arra, hogy – amint azt a Bizottság kifejti – az Uniónak az ICCAT-on belüli szerepe abban áll, hogy az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen segítse a halállományok védelmét és az ezekkel való gazdálkodást célzó intézkedések elfogadását, ideértve a TAC-okat is, a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvélemények alapján a KHP-rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon célkitűzés elérése érdekében, hogy helyreállítsák és olyan szinten tartsák a halászott fajok állományát, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet. Az ICCAT-on belül a 16-05. számú ajánlás elfogadásával elismerték, hogy fel kell lépni e halállomány túlzott halászatával szemben, amely ajánlás előírta egy tizenöt évre szóló helyreállítási terv 2017-től való alkalmazását és ugyanezen évre vonatkozóan egy 10 500 tonnás TAC bevezetését, amely elvet és értéket ezt követően a 2017/127 rendelet átvette. Ezen ajánlás, amelyre a megtámadott rendelet (9)–(11) preambulumbekzdése hivatkozik, egyébiránt előírta, hogy e TAC-nak a CPC-k közötti elosztására vonatkozó kulcsot a környezeti és társadalmi-gazdasági kritériumokat is magukban foglaló, átlátható és objektív kritériumok, valamint az ICCAT 15-13. számú állásfoglalásában a halászati lehetőségek elosztására előírt kritériumok alapján kell meghatározni.

78 Másrészt a Bizottságnak adott felhatalmazás, hogy az ICCAT-on belül az Unió nevében tárgyalásokat folytasson, e célból bizonyos rugalmasságot biztosított ezen intézmény számára. A Bizottság célkitűzése mindazonáltal az volt, hogy az Unió a 2017-es évre a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC legalább 70%-át megkapja. Márpedig a CPC-k által elért kompromisszum értelmében az Unió a 10 500 tonnás TAC 70,756%-ának megfelelő kvótát kapott.

- 79 Így a Bizottság által folytatott tárgyalások eredménye nem csupán azt mutatja, hogy ezen intézmény nem lépte túl a felhatalmazásának kereteit, hanem azt is, hogy élt a mozgásterével, amikor valamennyi érintett fél érdekében hangsúlyozta a földközi-tengeri kardhal állománya fenntartható kezelésének szükségességét, így ezen intézmény e tárgyalások során nem sértette meg az EUSZ 17. cikket.
- 80 Másodszor az Olasz Köztársaságnak a viszonylagos stabilitás elvére vonatkozó kifogásait illetően emlékeztetni kell arra, hogy ezen elv az Unió halászati lehetőségeinek a tagállamok közötti elosztására vonatkozó kritériumot tükrözi, amely elosztás az említett államok számára biztosított kvóták formájában valósul meg. Így az említett elv semmilyen garanciát nem jelent a halászok számára arra vonatkozóan, hogy bizonyos meghatározott mennyiségben foghatnak halat, mivel a viszonylagos stabilitás elvét úgy kell értelmezni, hogy az kizárólag azt jelenti, hogy ezen elosztás keretében minden egyes tagállam továbbra is meghatározott százalékos arányra jogosult (2007. november 22-i Cofradía de pescadores „San Pedro” de Bermeo és társai kontra Tanács ítélet, C-6/06 P, nem tették közzé, EU:C:2007:702, 53. pont).
- 81 A jelen ügyben az Olasz Köztársaság úgy véli, hogy a viszonylagos stabilitás elvét alkalmazni kell egyrészt az Unión belül és az Unió harmadik országokkal fennálló kapcsolataiban is, másrészt pedig a már létező halászati lehetőségek elosztásakor és az „új halászati lehetőségek” vonatkozásában is. A Tanács viszont, amelyhez e tekintetben a Bizottság és a Spanyol Királyság is csatlakozik, azon az állásponton van, hogy ezen elv kizárólag az Unión belül és a már létező halászati lehetőségek vonatkozásában alkalmazandó.
- 82 Ami azon kérdést illeti, hogy a viszonylagos stabilitás elve alkalmazható-e arra a részesedésre, amelyet az ICCAT összességében biztosít az Uniónak a TAC-ból, emlékeztetni kell arra, hogy a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdésének első mondata kifejti, hogy a halászati lehetőségek „tagállamok közötti” elosztása során biztosítani kell „valamennyi tagállam számára” az egyes halállományokra vagy halászatra vonatkozó halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását. E rendelet (35) preambulumbekzdéséből kitűnik továbbá, hogy tekintettel különösen bizonyos part menti közösségek halásztól való függésére, a halászati lehetőségek „tagállamok közötti” elosztásával gondoskodni kell a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitásáról, mégpedig oly módon, hogy az elosztáskor az állományok kiszámítható része jusson „az egyes tagállamoknak”.
- 83 A fentiekből következik, hogy a viszonylagos stabilitás elve csak a halászati lehetőségek Unión belüli elosztását illetően alkalmazandó, az Unió külső kapcsolataiban azonban nem.
- 84 Ezen elvnek az új halászati lehetőségekre való alkalmazhatóságát illetően először is hangsúlyozni kell, hogy a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdésének második mondata úgy rendelkezik, hogy „az új halászati lehetőségek elosztása során” minden tagállam érdekét figyelembe kell venni.
- 85 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy a KHP-rendeletet megelőző 2371/2002 rendeletet és különösen a 2371/2002 rendelet 20. cikkét illetően, amely cikk a KHP-rendelet 16. cikkéhez hasonlóan a halászati lehetőségek elosztására vonatkozik, a Bíróság kimondta, hogy az e cikk (1) bekezdésében foglalt „már létező halászati lehetőségeket” meg kell különböztetni a (2) bekezdésben foglalt „új halászati lehetőségektől” (lásd ebben az értelemben: 2007. november 8-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-141/05, EU:C:2007:653, 85. pont).
- 86 Míg a „már létező halászati lehetőségek” azon halászati lehetőségeknek felelnek meg, amelyeket már elosztottak a tagállamok között, az „új halászati lehetőségek” azok, amelyeket első alkalommal osztanak fel ez utóbbiak között.
- 87 E tekintetben a Bíróság már kimondta, hogy a viszonylagos stabilitás követelményét úgy kell érteni, mint minden egyes tagállam vonatkozásában bizonyos meghatározott százalék fenntartását, következésképpen az eredetileg megállapított elosztási kulcsot továbbra is alkalmazni kell mindaddig, ameddig valamely módosító rendelet nem kerül elfogadásra (2007. november 8-i Spanyolország kontra

Tanács ítélet, C-141/05, EU:C:2007:653, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E követelmény tehát csak akkor alkalmazandó, amikor a halászati lehetőségek elosztására már sor került, azaz a „már létező halászati lehetőségek” esetén.

- 88 Az említett követelmény viszont nem alkalmazható akkor, amikor a tagállamok között még nem került sor semmilyen elosztási kulcs meghatározására. Ebben az esetben, azaz az „új halászati lehetőségek” elosztásakor a KHP-rendelet 16. cikke (1) bekezdésének második mondata csupán azt írja elő, hogy „minden tagállam érdekét” figyelembe kell venni; e tekintetben az érdek fogalma alatt érteni lehet annak szükségességét, hogy megóvják a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitását, viszont az nem korlátozódik erre a szükségességre (2007. november 8-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-141/05, EU:C:2007:653, 87. pont).
- 89 A jelen ügyben, mivel nem létezett olyan szabályozás, amely a megtámadott rendelet meghozatalát megelőzően korlátozta volna a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó halászati lehetőségeket, úgy kell tekinteni, hogy a megtámadott rendelet a KHP-rendelet 16. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „új halászati lehetőségekről” rendelkezett.
- 90 Ebből következik, hogy a KHP-rendelet 16. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott viszonylagos stabilitás elve csak az Unión belül már létező halászati lehetőségekre alkalmazandó, következésképpen nem alkalmazható sem a halászati lehetőségeknek az ICCAT-on belül az Unió és a CPC-k közötti elosztására, sem pedig az új halászati lehetőségeknek az Unión belül a tagállamok közötti elosztására akkor, ha – amint a jelen ügyben is – új TAC-ot vezetnek be.
- 91 Ennélfogva a Tanács a megtámadott rendelet elfogadásakor nem sérthette meg ezen elvet.
- 92 Harmadszor, ami az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézés elvét illeti, a jelen ítélet 45., 46. és 60. pontja már felidézte azokat az okokat, amelyek miatt az uniós jogalkotó a 2010-es és 2011-es évet kizárva a 2012 és 2015 közötti időszakot vette figyelembe referencia-időszakként.
- 93 Mindenesetre az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, és amint a jelen ítélet 57. pontjából is kitűnik, az ilyen döntés a Tanács mérlegelési jogkörébe tartozik, legyen szó akár a meghozandó rendelkezések jellegének és hatályának meghatározásáról, vagy akár bizonyos mértékig az alapvető adatokról. Ennek keretében a bírósági felülvizsgálatnak arra kell korlátozódnia, hogy a megtámadható jogi aktus nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát, nem történt-e hatáskörrel való visszaélés, vagy hogy a szóban forgó hatóság nem lépte-e túl nyilvánvalóan mérlegelési jogkörének határait.
- 94 E tekintetben, amint a jelen ítélet 58–62. pontjából kitűnik, nem lehet azt állítani, hogy a Tanács nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el akkor, amikor úgy döntött, hogy a TAC-ból az Unió számára 2017-re vonatkozóan megállapított részesedést a földközi-tengeri kardhal halászatának a 2012 és 2015 közötti referencia-időszakra vonatkozó fogási adatai alapján osztja el a tagállamok között.
- 95 Ebben az összefüggésben nem lehet azt állítani, hogy a Tanács megsértette a megfelelő ügyintézés elvét azért, hogy nem indokolta meg „alapos technikai tanulmánnyal”, hogy miért e referencia-időszakot vette alapul, mivel a Bizottság által szolgáltatott technikai adatokból pontosan kitűnt, hogy a 2010-es és 2011-es év tonnában kifejezett fogásait nem lehetett figyelembe venni.
- 96 A fentiekre tekintettel a harmadik és a nyolcadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A visszaható hatály tilalma elvének, a jogbiztonság elvének és a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított, negyedik és tizedik jogalapról

A felek érvelése

- 97 E jogalappal, amelyeket együttesen indokolt megvizsgálni, az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet sérti a visszaható hatály tilalmának elvét, a jogbiztonság elvét és a bizalomvédelem elvét, mivel azt 2017. július végén fogadták el, és 2017. január 1-jétől kezdődően fejt ki joghatásait, noha a földközi-tengeri kardhal halászati idenye, amely április 1-jétől december 31-ig tart, már félig eltelt. A megtámadott rendelet (12) preambulumbekzdésében foglaltakkal ellentétben ugyanis e rendelet a korábbi évtizedek gyakorlatához képest első alkalommal vezetett be egyszerre egy kötelező TAC-ot, az e TAC-ból az Unió számára megállapított százalékos mérték drasztikus csökkentését a korábbi években elért szinthez képest, valamint az Unió részesedésének a tagállamok közötti elosztását. Az Unió halászati ágazatában a termelési feltételek ilyen „forradalmi változást” megfelelően elő kellett volna készíteni, és azt kellő időben előre kellett volna ismertetni annak lehetővé tétele érdekében, hogy az érintett felek alkalmazkodni tudjanak.
- 98 Az uniós jogalkotó megsértette továbbá a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét, mivel az érintett ágazat valamennyi gazdasági szereplője számára döntő jelentősége van annak, hogy meg tudjon bízni egy stabil jogi szabályozásban, amely szabályozás esetleges módosításainak legalábbis előre láthatóknak kell lenniük.
- 99 A Tanács egyrészt megjegyzi, hogy a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában már megállapítottak TAC-ot, éspedig a jelen ügyben a 2017 januárjában elfogadott 2017/127 rendeletben, noha az ICCAT-on belül ekkor még nem született megállapodás e TAC elosztásáról, másrészt pedig, hogy a földközi-tengeri kardhal halászati idenye április 1-jétől december 31-ig tart.
- 100 Ezen intézmény szerint magától értetődő, hogy e TAC-ot módosítani, azaz csökkenteni kellett – hogy az megfeleljen az Unió TAC-ból való részesedésének – azt követően, hogy ezt a részesedést az ICCAT megállapította. E körülmények között nem állhatott fenn jogos bizalom arra vonatkozóan, hogy az Olasz Köztársaság konkrét kvótát kap. Ugyanígy a jogbiztonság elvére is csak azt követően lehet eredményesen hivatkozni, ha már megállapították a TAC-ot és az Unió ebből való részesedését, és azt felosztották a tagállamok között. Mindaddig, amíg erre nem került sor, az e kvóták meghatározását megelőzően folytatott bármely halászati tevékenység során figyelembe kellett venni bizonyos mértékű bizonytalanságot és óvatosságot, így a bizalomvédelem elvének alkalmazásához szükséges feltételek nem teljesülnek.
- 101 Ezenkívül, amennyiben a Tanács megvárta volna az ICCAT végleges határozatát, csak 2017 októberében tudta megállapítani a 2017-es évre a tagállamok kvótáit. Márpedig egy olyan határozat, amelyet ugyanezen év végén hoztak volna, de amely az említett év január 1-jén lépett volna hatályba, és amely értelmében csökkenteni kell a földközi-tengeri kardhal esetében a fogásokat, a jogbiztonság szempontjából minden bizonnyal sérelmesebb lett volna.
- 102 A Spanyol Királyság azzal érvel, hogy a halászat területén az uniós jogi aktusok visszaható hatályú alkalmazása bevett gyakorlat.
- 103 A Bizottság előadja, hogy a földközi-tengeri kardhal halászatára vonatkozó uniós szintű fogási adatok 2016-ban összesen 5125 tonnát, 2017-ben viszont 4793,4 tonnát tettek ki, amely utóbbi évben az Unió kvótája 7410 tonna volt. A fogások ezen, 2017-ben megfigyelhető csökkenése részben annak köszönhető, hogy ezen év első három hónapjában halászati tilalmi időszakot vezettek be, részben pedig annak, hogy 2017 áprilisától kezdődően, amely hónap a földközi-tengeri kardhal halászati időszakának kezdetét jelenti, 2016-hoz képest a fogások csökkenése volt megfigyelhető.

- 104 Márpedig ez utóbbi csökkenés egyáltalán nem köthető közvetlenül ahhoz, hogy kevesebb mint 600 tonnával való csökkentést eredményezett az ICCAT azon döntése, hogy az Unió TAC-ból való részesedését a TAC 70,756%-ában állapítja meg. A földközi-tengeri kardhal vonatkozásában 2017-ben eszközölt fogások ugyanis jóval alatta maradtak a megtámadott rendelet hatálya alatt engedélyezett fogásoknak.
- 105 Ráadásul a 2017-es idény kezdetétől a fogások az előző évhez képest csökkenő tendenciát mutattak. E tendencia a 2017-es halászati idény alatt végig folytatódott, még azt követően is, hogy a megtámadott rendelet 2017. július végén hatályba lépett. E körülmények között nem lehet érvényesen arra hivatkozni, hogy a megtámadott rendelet rendelkezéseinek hatálybalépése sértette volna a bizalomvédelem vagy a jogbiztonság elvét.

A Bíróság álláspontja

- 106 Először is a megtámadott rendelet visszaható hatályát illetően emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet a jogbiztonság elve főszabály szerint nem teszi lehetővé, hogy valamely uniós jogi aktus időbeli hatályának kezdő időpontját az aktus közzététele előtti időpontban állapítsák meg, kivételesen ettől eltérő megoldás is lehetséges, ha azt közérdekű cél követeli meg, és ha az érintettek jogos bizalmát megfelelően tiszteletben tartják, valamint ha az érintett szabályok szövegéből, céljából vagy rendszeréből egyértelműen kitűnik, hogy azt visszaható hatállyal kell alkalmazni (2009. március 19-i Mitsui & Co. Deutschland ítélet, C-256/07, EU:C:2009:167, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 107 Nem vitatott, hogy már a 2017/127 rendelet 2017. január 1-jétől kezdődően 10 500 tonnában irányozta elő a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC bevezetését. Így, noha az Unió e TAC-ból való részesedésének a tagállamok közötti elosztását még meg kellett határozni, az új halászati lehetőségek bevezetésének elve már 2017 januárjától, azaz a földközi-tengeri kardhal halászati idényének kezdete előtt, 2017. április 1-jén érvényesült. Ebből következik, hogy amint azt az Olasz Köztársaság is elismeri, a TAC bevezetésével egyidejűleg döntöttek a korábbi részesedés csökkentéséről.
- 108 Ezenkívül, amint a megtámadott rendelet (9)–(11) preambulumbekzdéséből kitűnik, a Tanács e rendelettel többek között a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában az ICCAT-on belül 2017-re megállapított TAC-részesedésnek kívánt megfelelni. Márpedig, mivel az e fajra vonatkozó TAC elosztásának hivatalos jóváhagyására csak 2017. április 18-án került sor, e célkitűzést csak úgy lehetett elérni, hogy előírták a megtámadott rendelet ugyanezen év január 1-jétől kezdődő, visszaható hatályú alkalmazását.
- 109 Egyébiránt, amint arra a Bizottság hivatkozik, meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet hatálybalépésének napján, azaz 2017. július 30-án a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó halászati lehetőségeket messze nem használták ki. A 2017. április 1-jétől – e faj halászati időszakának kezdetétől – 2017. július végéig tartó időszakban ugyanis az Unióban alig több mint 2298,3 tonna földközi-tengeri kardhalat halásztak az Unió 2017-re megállapított TAC-ból való részesedésének megfelelő 7410 tonnából. A Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az olasz halászok ugyanezen időszakban körülbelül 1271,3 tonna földközi-tengeri kardhalat halásztak, miközben a megtámadott rendelet az Olasz Köztársaság kvótáját 3736 tonnában állapította meg.
- 110 Mindenesetre rá kell mutatni arra, hogy ez utóbbi kvótát 2017. december 31-én sem érték el, mivel az olasz halászok csak 2285,3 tonna földközi-tengeri kardhalat, azaz az említett kvóta 61,16%-át fogták ki.

- 111 Másodszor a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét illetően meg kell jegyezni, hogy az elsőként említett elv többek között azt követeli meg, hogy a jogszabályok egyértelműek, pontosak és hatásaikat illetően előre láthatók legyenek, különösen olyankor, amikor a magánszemélyekre és vállalkozásokra nézve kedvezőtlen következményeik lehetnek (lásd ebben az értelemben: 2018. október 17-i Klohn ítélet, C-167/17, EU:C:2018:833, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 112 A jogbiztonság elvének velejárójaként a bizalomvédelemre való hivatkozás joga minden olyan jogalany megillet, akinek a helyzete akként jellemezhető, hogy az uniós adminisztráció megalapozott várakozásokat keltett benne. Ilyen várakozások keltésére alkalmas biztosítéknak minősül a közlés formájától függetlenül a feljogosított és megbízható forrásból származó pontos, feltétlen és egybehangzó tájékoztatás. Ezzel szemben nem hivatkozhat ezen elv megsértésére az, akinek az adminisztráció nem nyújtott konkrét biztosítékokat. Továbbá, amikor a gondos és körültekintő gazdasági szereplő képes előre látni olyan uniós intézkedés elfogadását, amely érintheti az érdekeit, ezen intézkedés meghozatalát követően nem hivatkozhat ezen elvre (lásd ebben az értelemben: 2011. március 17-i AJD Tuna ítélet, C-221/09, EU:C:2011:153, 71–73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 113 A jelen ügyben az olasz halászati ágazat gazdasági szereplői nem hivatkozhatnak megalapozottan a jogos bizalom védelmének figyelmen kívül hagyására, mivel e gazdasági szereplők a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó TAC meghatározása miatt már a 2017/127 rendelet közzétételétől kezdődően képesek voltak arra, hogy előre lássák azt, hogy új halászati lehetőségek megállapítására kerül majd sor annak érdekében, hogy a TAC-ból az Unió számára még megállapítandó részesedést a tagállamok között elosszák. Amint a jelen ítélet 107. pontja felidézte, az új halászati lehetőségek elosztásának elve, noha e halászati lehetőségek pontos szintjét még meg kellett határozni, ismert volt a földközi-tengeri kardhal halászati idénye kezdetének időpontjában.
- 114 Egyébiránt nem lehet arra hivatkozni, hogy a Tanács az olasz halászati ágazat gazdasági szereplőinek bármilyen biztosítékokat nyújtott volna azon halászati kvóta pontos mértékét illetően, amelyet a megtámadott rendelet majd megállapít a számukra.
- 115 Végül, amint arra a Tanács helyesen hivatkozik, a jogbiztonság elvére csak akkor lehet eredményesen hivatkozni, ha már sor került a TAC tagállamok közötti elosztására, amire a megtámadott rendelet hatálybalépését megelőzően nem került sor.
- 116 Ebből következik, hogy a negyedik és a tizedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUMSZ 258. és EUMSZ 260. cikk megsértésére alapított, hetedik jogalapról

A felek érvelése

- 117 Az Olasz Köztársaság megjegyzi, hogy a Bizottság által az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése alapján az eresztőhálóok olasz halászok általi feltételezett használata miatt 2011-ben indított jogsértési eljárást ezen intézmény 2014-ben lezárta. Következésképpen azon döntéssel, hogy a tagállamok számára megállapítandó kvóták meghatározására szolgáló referencia-időszakból kivesszük a 2010-es és 2011-es évet, a Tanács gyakorlatilag szankcionálni kívánta az Olasz Köztársaságot az ilyen eszközök használatára vonatkozó tilalom ellenőrzésére vonatkozó kötelezettségének megszegése miatt. Márpedig az EUMSZ 258. és EUMSZ 260. cikk a Bizottság számára tartja fenn azt a hatáskört, hogy a tagállamok kötelezettségzegései miatt eljárást indítson, míg a Tanácsnak egyáltalán nincs hatásköre arra, hogy a tagállamokat szankcionáló intézkedéseket hozzon – akár rendelet formájában – az uniós jogból eredő kötelezettségeik megszegése miatt. A megtámadott rendelet ennél fogva sérti az EUMSZ 258. és EUMSZ 260. cikket.

- 118 A Tanács szerint ezen érv figyelmen kívül hagyja a megtámadott rendelet jellegét és célját. Meg kell egyezni a többi CPC-vel a TAC-ot, valamint az Unió ebből való részesedését illetően, és referencia-időszakot kell megállapítani annak érdekében, hogy e részesedést a tagállamok között megbízható adatok alapján el lehessen osztani. A földközi-tengeri kardhal vonatkozásában az Unió TAC-ból való részesedésének meghatározását illetően az ICCAT nem kizárólag a fogási adatokra, hanem más kritériumokra is támaszkodott. E részesedés mindezek ellenére megközelítette ezen adatokat (75% helyett a TAC körülbelül 70%-a). E tekintetben egyáltalán nincs szó az Olasz Köztársasággal szemben hozott szankcióról, mivel az ICCAT-on belül folytatott e tárgyalások eredménye egyébként a többi érintett tagállamra is kihatott.
- 119 Ami az Unió TAC-ból való részesedésének a tagállamok közötti elosztását illeti, egy négy korábbi évet, azaz a 2012-től 2015-ig tartó éveket magában foglaló időszak figyelembevétele *a priori* teljes mértékben észszerű döntés, mivel nincs olyan szabály, amely meghatározott időszak figyelembevételét írná elő.

A Bíróság álláspontja

- 120 Amint a jelen ítélet 56., 69. és 93. pontja felidézte, az uniós jogalkotó a halászat területén széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amely megfelel az EUMSZ 40–EUMSZ 43. cikk által számára biztosított politikai hatásköröknek, és a bírósági felülvizsgálatnak arra kell szorítkoznia, hogy a szóban forgó intézkedés meghozatalakor nem történt-e nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés, illetve hogy az érintett intézmény nem lépte-e túl nyilvánvalóan mérlegelési jogkörének határait.
- 121 Először is a 2012 és 2015 közötti referencia-időszak figyelembevételét illetően emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 58–62. pontjában megállapításra került – nem lehet azt állítani, hogy a Tanács ezáltal nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el.
- 122 Továbbá, amint a Bíróságnak már volt alkalma kimondani, a halászati lehetőségek csökkentését nem lehet semmilyen fajta szankciónak tekinteni (lásd analógia útján: 2001. október 25-i Olaszország kontra Tanács ítélet, C-120/99, EU:C:2001:567, 75. pont).
- 123 Végül az új halászati lehetőségekre vonatkozó elosztási kulcsok Tanács általi meghatározása semmiképpen nem hasonlítható az EUMSZ 258. és EUMSZ 260. cikk alapján a Bizottság rendelkezésére álló hatáskörökhöz.
- 124 Ennélfogva a hetedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az EUMSZ 18. cikk megsértésére alapított, kilencedik jogalapról

A felek érvelése

- 125 Az Olasz Köztársaság azzal érvel, hogy a megtámadott rendelet, mivel az olasz halászokat szankcionálja azáltal, hogy 2017-re vonatkozóan a földközi-tengeri kardhalat illetően több száz tonnával csökkenti a halászati lehetőségeiket, állampolgárságon alapuló megkülönböztetést valósít meg. Ugyanis kizárólag az olasz halászokat vetették alá e csökkentési intézkedésnek, míg a 2012 és 2015 közötti referencia-időszak figyelembevétele a többi tagállam halászait nem szankcionálta.
- 126 A Tanács megjegyzi, hogy az e fajra vonatkozó TAC, az Unió számára megállapított részesedés és következésképpen a tagállamok számára elosztott kvóták bevezetése szükségképpen korlátozza a halászati lehetőségeket, e korlátozás azonban valamennyi érintett tagállamra alkalmazandó. Következésképpen a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértésére nem került sor.

- 127 A Bizottság azzal érvel, hogy túl azon a körülményen, hogy a megállapított kvóta kihasználásának mértéke 2017-ben nem haladta meg e kvóta 61,16%-át, és hogy az érintett csökkentési intézkedés hatása ennél fogva viszonylagos volt, a Bíróság az 1987. június 16-i Romkes ítéletében (46/86, EU:C:1987:287) már kimondta, hogy egy olyan módszer alkalmazása, mint amelyet az ezen ügyben szóban forgó kvóták megállapítása érdekében használtak, nem összeegyeztethetetlen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével.
- 128 A Spanyol Királyság megjegyzi, hogy sem a TAC-ból való e részesedés ICCAT-on belül megállapítására vonatkozó eljárás, sem e részesedésnek a különböző érintett tagállamok közötti későbbi elosztása, amelyet a megtámadott rendelet elvégzett, és amely az Unión belül egységesen alkalmazandó, nem eredményez semmilyen eltérő bánásmódot ezen államok valamelyikének javára vagy hátrányára.

A Bíróság álláspontja

- 129 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a közös agrárpolitika és a közös halászati politika keretén belül bármilyen hátrányos megkülönböztetés tilalmát megfogalmazó EUMSZ 40. cikk (2) bekezdésének második albekezdése – az EUMSZ 38. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével együttesen értelmezve – nem más, mint az egyenlőség általános elvének a különös kifejeződése, amely megköveteli, hogy a hasonló helyzeteket ne kezeljék különbözőképpen, és a különböző helyzeteket ne kezeljék azonos módon, kivéve ha a megkülönböztetés objektív módon igazolható (2007. november 8-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-141/05, EU:C:2007:653, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. január 11-i Spanyolország kontra Tanács ítélet, C-128/15, EU:C:2017:3, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 130 Rá kell mutatni továbbá arra, hogy a tagállamok flottái által valamely referencia-időszakban halászott mennyiségek alapján a tagállamok számára elosztott százalékos mértékek megállapításához használt módszer nem összeegyeztethetetlen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével, mivel e módszer minden egyes tagállam halászaitól megköveteli, hogy a halászati lehetőségeket korlátozó uniós jogi aktus hatálybalépését megelőzően halászott mennyiségekkel arányos erőfeszítéseket tegyenek a korlátozás érvényesülése érdekében (lásd ebben az értelemben: 1987. június 16-i Romkes ítélet, 46/86, EU:C:1987:287, 23. pont).
- 131 Ebből következik, hogy noha a jelen kereset tárgyát képező ügghöz hasonló ügyekre vonatkozó határozatok keretében, különösen a 2011. március 17-i AJD Tuna ítélet (C-221/09, EU:C:2011:153) 113. pontjában a Bíróság jogellenesnek tekintett bizonyos, a tagállamok közötti eltérő bánásmódot, amelyre az ez utóbbi ítélet alapjául szolgáló ügyben konkrétan a gazdasági szereplők lobogója vagy a lajstromozásuk helye szerinti állam alapján került sor, az Olasz Köztársaság a jelen kereset keretében nem terjeszt elő semmilyen bizonyítékot, amely alátámasztaná, hogy az olasz halászokat kevésbé kedvező bánásmódban részesítették, mint a más tagállamokból származó, hasonló helyzetben lévő halászokat.
- 132 Ennél fogva a kilencedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 133 Mivel az Olasz Köztársaság által a jelen kereset alátámasztására felhozott jogalapok egyike sem megalapozott, a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 134 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Olasz Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

¹³⁵ Ugyanezen szabályzat 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Spanyol Királyság és a Bizottság a jogvitába beavatkozó félként maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) A Spanyol Királyság, valamint az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások